

Federatie van watersportverenigingen 'De Biesbosch'

Beleidsplan 2015 - 2020

'Met de blik op de toekomst'

Inhoud

hoofdstuk 1:	Inleiding	
hoofdstuk 2:	De overheidsinstanties en hun onderlinge posities en belangen in de Biesbosch	
hoofdstuk 3:	Samenwerken met andere belangenvertegenwoordigers van de watersport	
hoofdstuk 4:	De voorstellen van onze leden op de enquête	
hoofdstuk 5:	Conclusies en aanbevelingen	<u>2</u>

bijlage:	Kaart van de begrenzing van het Parkschap	
----------	---	--

1. Inleiding

Na de afsluiting van het Haringvliet in 1970 kwam er bij diverse instanties allerlei beleid tot ontwikkeling met betrekking tot de Biesbosch. Ongenoegen bij een aantal watersportverenigingen met het in de Biesbosch en ommelanden gevoerde overheidsbeleid heeft er in 1976 toe geleid dat zij de handen ineen sloegen en gezamenlijk zijn gekomen tot de oprichting van de Federatie van watersportverenigingen 'De Biesbosch'.

Aanvankelijk opereerde de Federatie als protest- en actiegroep, maar na verloop van tijd verschoof dit meer en meer naar een overleggroep die constructief overleg heeft met de diverse in de Biesbosch opererende instanties. Inmiddels lijkt helaas het tij weer gekeerd. Sinds enige tijd bekruipt ons regelmatig het gevoel voornamelijk achter de feiten aan te lopen en in overleg niet meer voor 100 procent serieus genomen te worden. Dit uit zich in geen, of late en gedateerde reacties op door ons gestuurde brieven en gedane verzoeken, afspraken die niet of half worden nagekomen en een niet aflatende kastje (ene instantie) naar de muur (andere instantie) politiek.

Deze nieuwe werkelijkheid brengt ons weer helemaal terug bij het oorspronkelijke doel van de Federatie zoals dat is verwoord in artikel 2, 1e lid van onze statuten. Het doel staat daarin als volgt omschreven:

art. 2.1: 'De Federatie heeft ten doel het beschermen van de watersport en de recreatie op het water in de meest uitgebreide zin en de behartiging van de gemeenschappelijke belangen van de bij haar aangesloten verenigingen in het werkgebied van de vereniging: de Biesbosch'.

art. 2.2: Zij tracht dit doel te bereiken door: (er worden 10 punten genoemd, waarvan de eerste 5 zijn)

- a. het werkgebied van de Federatie zoveel mogelijk te behouden voor de watersport;*
- b. het bevorderen van de juiste afstemming van de verschillen vormen van waterrecreatie in het werkgebied op elkaar;*
- c. het verkrijgen van inspraak, casu quo het verlenen van medewerking aan de verdere ontwikkeling en inrichting van de Biesbosch;*
- d. het leggen en onderhouden van contacten met landelijke, provinciale, regionale, gemeentelijke en particuliere instellingen en organisaties ter bevordering van de doelstellingen van de Federatie;*
- e. het optreden, waar dit gewenst, mogelijk en nuttig is, als representatief orgaan van de gezamenlijke belangen van de watersport in het werkgebied van de Federatie.*

De toon die bovenstaand artikel 2 uit de statuten aanslaat is heel duidelijk een pro-actieve. Kort gezegd: neem actie, wacht niet af, neem en houdt het initiatief en blijf alert naar alle kanten toe. Deze instelling zal de Federatie, zeker in deze tijden, nadrukkelijk vast moeten blijven houden.

Het bestuur werd wat dat betreft tijdens de Algemene Ledenvergadering van 24 maart 2014 op haar wenken bediend, toen een van de leden vroeg naar het meest een actuele beleidsplan van de Federatie. Dat hadden wij niet. Dat kwam, zoals hierboven al is gesteld, vooral door het feit dat de Federatie de afgelopen jaren voornamelijk reageerde op wat er op haar afkwam en niet toekwam aan het formuleren van een eigen beleid voor de toekomst. Met een breed gedragen beleidsplan kan voorkomen worden dat we opnieuw weer achter de feiten gaan aanlopen.

Het bestuur is derhalve met dit verzoek aan de slag gegaan en heeft vorig jaar de leden de vraag voorgelegd hun wensen en ideeën te spuien over de toekomst van de Biesbosch zoals zij die zien voor de waterrecreant.

Daarop heeft een tiental verenigingen gereageerd. Het resultaat hiervan geeft de Federatie een belangrijk houvast voor wat betreft de wijze waarop onze leden de toekomst van de Federatie zien en welke ontwikkelingen in hun ogen het bestuur zou moeten nastreven. De uitkomsten van dit onderzoek zijn in deze nota verwerkt en staan nu open ter discussie.

Alvorens op de uitkomsten van de enquête in te gaan, hierbij echter eerst even een kort overzicht van het mijneveld aan instanties en hun posities waarmee wij in ons gebied te maken hebben.

2. De overheidsinstanties en hun onderlinge posities en belangen in de Biesbosch

In de Biesbosch hebben wij te maken met een aantal partijen die zich op de volgende terreinen bezig houden. Wij zullen ons in de komende jaren vooral tot hen moeten richten:

- a:** de 'overheid' in eerste instantie:
 - Parkschap:* -regelgeving in het gebied en deels een stukje beheer. Eigendom is ca. 450ha;
 - Staatsbosbeheer:* -beheer, onderhoud en handhaving in het gebied binnen de grenzen van het Parkschap. Eigenaar van ca. 9000 ha aan percelen en water in de Biesbosch.
- b:** de 'overheid' in tweede instantie:
 - Rijkswaterstaat:* -onderhoud en bediening van de sluizen;
 - ontwerper/uitvoerder van plannen m.b.t. 'Ruimte voor de Rivier' en vergelijkbare plannen.
- c:** het zoeken en vinden van een samenwerkingsvorm met andere belangenvertegenwoordiger(s) in de watersport, waarbij valt te denken aan de Regio's Brabant of Delta-Noord binnen het Watersportverbond.

ad a): Het Parkschap

De gemeenschappelijke regeling waaraan het Parkschap zijn bestaan ontleent telt 6 deelnemers: de provincies Noord-Brabant en Zuid-Holland; de gemeenten Dordrecht, Drimmelen, Sliedrecht en Werkendam; in feite zijn dat de wethouders voor sport/natuur/groen van deze gemeenten.

De gemeenschappelijke belangen en taken van dit openbaar lichaam zijn in volgorde van de regeling:

- a. -het beschermen en ontwikkelen van natuurwaarden;
- b. -het bewaren en ontwikkelen van het landschappelijk karakter;
- c. -de zorg voor en ontwikkeling van de recreatie.

De gemeenschappelijke regeling geeft de bevoegdheid tot het maken en vaststellen van beleid- en inrichtingsplannen en het op basis van beleid- en inrichtingsplannen ontwerpen en het uitbesteden van de hieraan verbonden werken. De bestuursorganen van de regeling worden bijgestaan door een secretaris, tevens directeur van het Parkschap. De regeling is in werking getreden m.i.v. 1 januari 2011.

In 2014 heeft het Parkschap de "Toekomstvisie van het Parkschap NP De Biesbosch" vastgesteld. Hierin is de visie van het Parkschap neergelegd ten aanzien van de ontwikkeling van natuur, toerisme en recreatie in de Biesbosch tot 2021.

Het Parkschap richt zich bij de ontwikkeling van het NP op natuur, recreatie en toerisme en werkt met zoveel mogelijk organisaties samen, zoals ondernemers, belangenorganisaties, enz. Naar verwachting wordt natuurbeheer in toenemende mate gefinancierd uit een subsidiestelsel voor natuur- en landschapsbeheer dat gecoördineerd wordt vanuit de provincies. M.b.t. het onderhoud van recreatieve voorzieningen wordt rekening gehouden met het scenario waarbij de gebruiker betaalt. Heffing van lig- en parkeergelden zijn, volgens deze visie, in Nederland geaccepteerde natuurbijdragen van gebruikers.

Staatsbosbeheer

Op basis van de 'Wet verzelfstandiging Staatsbosbeheer' van 1997 is SBB belast met het beheer van de bij deze dienst berustende objecten en gebieden. De dienst voert op een enkele uitzondering na het volledige privaatrechtelijke beheer en is, op de dienst Domeinen na, de enige rijksdienst met zo'n volledige beheerstaak. Ook na de verzelfstandiging, blijft Staatsbosbeheer een overheidsinstelling. Het is een uitvoerende dienst bij uitstek en het is en blijft een openbare voorziening ten behoeve van alle Nederlanders! Uitgangspunt is dat de gronden voor ten minste 90% voor publiek zijn opengesteld en voor een ieder toegankelijk zijn.

Het takenpakket van Staatsbosbeheer

De Memorie van Toelichting behorend bij bovenstaande wet vult verder aan hoe die verzelfstandiging er in de praktijk moet uitzien, met andere woorden hoe de regering daar tegen aan kijkt. Enkele in het oog springende uitspraken hiervan staan hieronder vermeld.

Staatsbosbeheer is een overheidsdienst die zich bezighoudt met publieke dienstverlening. Dit maakt niet alleen dat het zich moet richten naar de wensen van het publiek, maar ook dat het zeer afhankelijk is van dat publiek. Kortom er mag en moet van Staatsbosbeheer worden verwacht dat het er bij zijn taakuitvoering alles aan doet om het grote publiek het zoveel mogelijk naar de zin te maken.

Tot nu toe zijn de meeste terreinen gratis toegankelijk. Afsluiting van terreinen en het heffen van toegang wordt bij het grootste gedeelte van de Staatsbosbeheerterreinen beleidsmatig onwenselijk en bovendien praktisch onuitvoerbaar geacht. Dat neemt niet weg dat er meer dan nu, mogelijkheden aanwezig zijn om op een groter gedeelte van de activiteiten van Staatsbosbeheer het profijtbeginsel toe te passen. Hiertoe is het noodzakelijk dat Staatsbosbeheer rekening houdt met en inspeelt op, de maatschappelijke vraag en de wensen van het publiek. Staatsbosbeheer moet veranderingen in inzichten op de voet volgen en het moet in verband daarmee dicht bij de mensen staan. Het moet daadwerkelijk hún Staatsbosbeheer worden. (Hierin klinkt al een tegenstrijdigheid door.)

Het is daarbij noodzakelijk dat Staatsbosbeheer de directe belanghebbenden bij concrete objecten en het beheer ervan betreft. De vorm waarin deze deelname tot uiting zal komen is afhankelijk van de aard en grootte van de betreffende objecten en ook van de lokale wensen en inzichten van de gebruikers.

Staatsbosbeheer in 2015

Zo was het tot nu toe met de plaats en positie van Staatsbosbeheer gesteld. In oktober 2014 is in de Tweede Kamer opnieuw een discussie gevoerd over de rol en positie van Staatsbosbeheer. Ook in de voorafgaande jaren is die positie regelmatig onderwerp van discussie geweest.

De huidige situatie wordt aan de hand van een concept-convenant als volgt in de stukken toegelicht.

5

Om Staatsbosbeheer in staat te stellen een nieuwe balans te vinden tussen bescherming, beleving en benutting van zijn terreinen wordt het niet nodig geacht de Wet verzelfstandiging Staatsbosbeheer aan te passen.

Het is wel noodzakelijk de huidige sturingsafspraken tussen Minister en Staatsbosbeheer te herzien. Staatsbosbeheer is een rechtspersoon met een wettelijke taak. Omdat het een rechtspersoon is die bij wet is ingesteld en die niet ondergeschikt is aan de Minister, is SBB volgens de huidige wetgeving een zelfstandig bestuursorgaan, een ZBO. Wijziging van die wettelijke status van Staatsbosbeheer als ZBO wordt niet gewenst geacht, maar met het oog op het genereren van meer inkomsten uit de markt en verdere vermaatschappelijking, wordt wel opnieuw gekeken naar de positionering van SBB.

Tegelijkertijd zal ook invulling worden gegeven aan de rol die de provincies in het natuurbeleid hebben gekregen. Want, met de decentralisatie van het natuurbeleid vindt minder rechtstreekse sturing door het Rijk plaats en meer door de provincies via het instrument 'Subsidie voor Natuur en Landschap'.

Terzijde zij vermeld, dat in geen van deze stukken het woord 'water' voorkomt genoemd, wel heel vaak bos en bosbouw. Met name in verband met dit gegeven mag van het SBB-personeel dat in een gebied als de Biesbosch wordt aangesteld, verondersteld worden dat het beschikt over voldoende kennis om zo'n waterrijk gebied adequaat te beheren en het zich in ruime mate heeft gespecialiseerd en ontwikkeld op het terrein van waterrecreatie en waterbeheer.

Thans werkt de staatssecretaris samen met Staatsbosbeheer aan een convenant, dat invulling moet geven aan de nieuwe werkafspraken en naar verwachting zal het dit jaar (2015) afgerond zijn.

De kous is daarmee zeker nog niet af. Op termijn zullen zeker weer pogingen worden gedaan om SBB een nog grotere zelfstandigheid te toe te delen. Van cruciaal belang zal daarbij zijn de vraag of SBB in staat is de eigen broek op te houden. Samenvattend heeft het voortdurende geduw en getrek aan de positie van SBB tot gevolg, dat SBB hierdoor onder een permanente druk staat. Ongetwijfeld zal dit zijn uitstraling niet missen op de mensen die binnen deze Dienst aan het werk zijn.

ad b): Rijkswaterstaat

Vergeleken met beide bovenstaande partijen kan voor wat betreft Rijkswaterstaat het verhaal kort zijn. Voor de pleziervaart is het een overzichtelijke Rijksdienst met heldere taken. Qua toegankelijkheid is Rijkswaterstaat niet altijd even gemakkelijk te bereiken. Met de juiste ingangen en de juiste mensen valt er over het algemeen, zij het soms met enige moeite, wel te praten en te onderhandelen, maar vraagt soms wel een lange adem. In ons gebied gaat het daarbij vooral om twee taken. Enerzijds het onderhouden en bedienen van de sluizen. Lange tijd een redelijk probleemloos onderwerp, maar inmiddels tasten de jarenlang terugkerende bezuinigingen de kwaliteit van de sluizencomplexen aan, zonder dat er direct zicht is op structurele en kwalitatieve oplossingen en verbeteringen. Daarbij kan er sinds enige tijd ook nog worden gevoegd dat er nu op de inzet van het sluizen bedienend personeel wordt gekort. Het komt neer op kortere bedieningstijden, weinig praktische werkschema's voor de sluiswachters en dus irritaties voor de sluiswachters en vaarders. Anderzijds is Rijkswaterstaat de ontwerper en uitvoerder van grote (infrastructurele) projecten zoals in ons gebied de ontpoldering van de Noordwaard. Dit project wordt uitgevoerd in het kader van de plannen voor 'Ruimte voor de Rivier'. Na voltooiing ervan zal het beheer worden overgedragen aan Staatsbosbeheer, die hierover vervolgens de verantwoordelijkheid draagt.

3. Samenwerken met een andere belangenvertegenwoordigers in de watersport

ad c):

Terugkomend op de eerder in de inleiding gemaakte opmerking over het feit dat wij regelmatig het gevoel hebben niet helemaal serieus genomen te worden, bracht ons tot de volgende overwegingen. De grip kwijtraken over lopende en toekomstige ontwikkelingen in de Biesbosch schaadt het vertrouwen dat de verenigingen in ons hebben gesteld. Wij zouden daarmee alle vaarders in ons gebied ernstig te kort doen, met daarbij het risico dat Parkschap en Staatsbosbeheer ongehinderd allerlei maatregelen in het gebied gaan nemen die ons allen zullen raken en ons vaargebied en vaarplezier in ernstige mate zullen beperken, zonder dat wij ons voldoende kunnen verweren. Wij vinden dat dit absoluut niet mag gebeuren en dat het schip snel de wal moet keren.

We moeten deze situatie doorbreken om te voorkomen dat er 'rampen' gaan gebeuren. Teneinde goed voorbereid de toekomst tegemoet te treden, overwegen wij onze positie te verbreden en te een andere belangenvertegenwoordiger binnen het Watersportverbond. In dat verband zijn er twee opties:

- 1*** samenwerken met de Regio Brabant van het Watersportverbond, of,
- 2*** samenwerken met de Regio Delta-Noord van het Watersportverbond,
en daarnaast wellicht nog met de:
- 3*** Koninklijke Schippersvereniging Schuttevaer,
- 4*** Koninklijke Nederlandse Vereniging van Motorboten (KNMC) en eventuele
- 5^e** andere verenigingen, instanties en gemeenten die daarvoor in aanmerking komen.

Dit punt komt later verder terug.

4. De voorstellen van onze leden op de enquête

Op de enquête die het bestuur vorig jaar onder de leden heeft uitgezet, heeft een tiental verenigingen gereageerd. Daarnaast heeft een handtekeningenactie die op eigen initiatief in Werkendam is gehouden eveneens een aantal punten voor deze nota aangedragen. Met de enquête leverde dat een waslijst aan wensen en aanbevelingen op, die in een aantal categorieën zijn onder te brengen. Zij worden hieronder op die wijze gepresenteerd

a* *Het zoeken naar vormen en kansen voor samenwerking met de instanties*

Het verbeteren van de contacten en de verstandhouding tussen de Federatie enerzijds en de beleidsmakers en de politiek anderzijds. Het zou bijvoorbeeld kunnen in de vorm van een te ontwikkelen samenwerkingsmodel tussen het Parkschap en de Federatie. De gedachte hierachter is, dat op die manier wellicht een adequaat onderhoud van de watersportfaciliteiten in de Biesbosch voor een langere termijn gegarandeerd kan blijven. Zo'n samenwerkingsmodel zou er mogelijk ook toe kunnen bijdragen, dat gewenste uitbreidingen van die faciliteiten soepeler kunnen worden gerealiseerd.

Bij de ideeën die over een samenwerkingsmodel naar voren zijn gebracht, wordt over het algemeen wel een direct lijntje getrokken naar de lopende discussies over het al dan niet invoeren van een betalingssysteem.

b* *Het betalingssysteem*

Het invoeren van een verplicht betalingssysteem voor de watersporter in de Biesbosch, wordt Federatiebreed verworpen, zij het dat er in tweede instantie wel de nodige nuanceringen op die afwijzing worden aangebracht. Daarentegen staat men heel duidelijk op het standpunt, dat als de uitkomst een verplicht betalingssysteem gaat worden, dit een evenwichtig systeem moet zijn dat evenredig van toepassing is op alle gebruikers, of het nu een wandelaar, vaarder, fietser of automobilist is; ook de andere gebruikers zullen dan naar rato mee moeten gaan betalen aan de voorzieningen.

Daarentegen is een aanzienlijk deel van de inzenders eventueel wel bereid om deel te nemen aan een bijdrage op vrijwillige basis, als dat tenminste ook een bijdrage levert aan een zekere vorm van samenwerking. De deelname aan een vrijwillig betalingssysteem wordt in één adem gekoppeld aan de voorwaarde dat het een betaalbaar en vooral transparant systeem moet zijn. Helder en inzichtelijk moet het zijn, maar ook dat bespreekbaar is waaraan de opbrengsten binnen het kader van de watersport besteed worden en waaraan zij worden besteed. Bij een dergelijke opzet zal waarschijnlijk nog de grootste winst behaald worden wanneer de uitvoering ervan in handen wordt gelegd van de Federatie c.q. de deelnemende verenigingen. De samenwerking die op zo'n manier tussen Parkschap en de Federatie kan groeien zal ook bijdragen aan de vergroting van de sociale controle op het water, zo is de gedachte. De samenwerking tussen het bevoegd gezag en de aangesloten verenigingen zal een bijdrage gaan leveren aan gestructureerd toezicht, dat het gevoel van veiligheid zal bevorderen, het gebied schoner zal houden en respectvol gedrag op het water zal bevorderen.

c* *Samenwerken en afstemmen met andere watersportbelangenbehartigers in de Biesbosch*

Veelvuldig wordt gepleit voor een betere afstemming van het beleid van de Federatie met dat van het Watersportverbond voor wat betreft de belangenbehartiging van de watersporters in de Biesbosch. In één adem wordt daarbij wel de gesteld, dat handhaving van de zelfstandigheid van de Federatie daarbij bovenaan staat. Optimaal zal binnen die opzet gebruik gemaakt moeten worden van elkaars netwerken. Ook zal in dat kader een goede afstemming dienen te gaan plaatsvinden in de lobby ter bevordering van de gezamenlijke belangen. Het zal een versterkend element zijn binnen de hele samenwerkingsconstructie.

d* *Het verbeteren van de algehele infrastructuur voor het varen en adequaat onderhoud*

Gepleit wordt voor het ontwikkelen van nieuwe vaarroutes in het hele gebied, zodat optimaal gebruik kan worden gemaakt van de aanwezige voorzieningen. Daarbij hoort o.a. het bevorderen van de toegankelijkheid van het gebied in de nieuwe Noordwaard door bijv. de aanleg van een nieuwe vaarroute van het Biesbosch Museum door de Noordwaard richting rivier.

Een algemeen gedeeld standpunt is, dat verdere inkrimping van vaarwegen en faciliteiten in de Biesbosch niet meer mag plaatsvinden. In dit verband wordt geopperd om stiltegebieden of stilteroutes te creëren in plaats van de huidige verbodsgebieden. Dit zou een oplossing kunnen zijn voor alle gedoe rondom het vaargebied achter de Schotbalken of de doorvaart van het Biesbosch Museum via Noordwaard naar de rivier. Gebruikmaking van zo'n instrument opent onvoorziene perspectieven voor nieuwe vaarroutes.

Algemeen is men ook van mening dat het onderhoud aan de vaarwegen sterk wordt verwaarloosd. Beter onderhoud van de vaarwegen en de zorg voor veilige bevaarbare routes is een eerste vereiste. Het onderhoud dat omgevallen bomen, wier, waterplanten en onverwachte ondiepten vragen, mag niet op zijn beloop worden gelaten; het kan een gevaar opleveren voor iedereen die zich op het water bevindt. Aanvullend worden hierbij nog als aandachtspunten genoemd: de verbetering van het onderhoud aan steigers en het in stand houden, dan wel uitbreiden van het aantal 'graskantjes'. Ook hier geldt: geen krimp in het voorzieningenniveau.

Tenslotte wordt aangedrongen om Rijkswaterstaat erop aan te spreken in de toekomst veranderingen van de openingstijden van de sluizen in overleg te bespreken met de gebruikers, ten einde zo in te spelen op de werkelijke behoeften. In dit verband past ook de wens om de mogelijkheid van het opheffen van onnodige sluizen te onderzoeken en om de doorgangen bij sluizen te verbeteren.

Tot slot nog wordt algemeen stelling genomen tegen een verdergaande en ongewenste commercialisering van de Biesbosch. De boodschap is er geen pretpark van te maken. Geen landschapsvervuiling door nieuwe arken, geen massatoerisme met voor de Biesbosch buitenproportionele rondvaartboten en geen aanleg van nog meer voor voetgangers onbereikbare wandelpaden.

5. Conclusies en aanbevelingen

Zoals uit het bovenstaande blijkt springen er een aantal heldere en vrijwel algemeen gedragen onderwerpen uit.

Toelichting t.a.v. het betalingssysteem cq samenwerkingsmodel:

Het Hoofd Staatsbosbeheer van de Biesbosch, de heer Van Hees, heeft elders een andere functie gekregen. Voor de gesprekken over een betalingssysteem staat zijn opvolger wellicht open voor hernieuwde initiatieven, ervan uitgaande dat aan een betalingssysteem niet valt te ontkomen. De ervaring heeft ons inmiddels geleerd, dat het mogelijk onverstandig is om hierover alleen met SSB te spreken. Het valt te overwegen dit tezamen met het Parkschap te doen. Een bijkomend en voor de Federatie een niet onbelangrijk aspect kan het gegeven zijn dat het Parkschap niet alleen zetelt in Dordrecht, maar dat ook via een lobby bij de wethouders in de 4 gemeenten onze voorstellen in de hele regio kunnen worden aangekaart. Een vorm van het spel meer in de breedte spelen.

De suggesties om bij de uitvoering ook de verenigingen te betrekken en zo met Parkschap en SBB een werkelijk samenwerkingsmodel in de Biesbosch op te zetten zullen in onze gesprekken uitvoerig aan de orde komen en naar wij hopen in goede aarde vallen. Het kan niet anders dan dat dit een aantrekkelijk voorstel is, omdat dit zeker tot kostenbesparingen zal leiden en geld oplevert voor verbeteringen en vernieuwingen in de Biesbosch.

Met betrekking tot dit onderwerp zal een ieder zich wel moeten realiseren, dat in het geval ook de andere gebruikers zullen worden belast, dit waarschijnlijk tot gevolg zal hebben dat er dan gekozen zal worden voor toegangsbewijzen dan wel jaarkaarten voor iedere recreant. In dat geval treedt er een heel ander betalingsregime in werking.

Conclusie:

Het bestuur zal na benoeming van een nieuw Hoofd Staatsbosbeheer de gesprekken over een betalingssysteem opnieuw en breder openen.

Toelichting m.b.t uitbreiding vaarwegen:

Over de eveneens algemene wens m.b.t. een nieuwe vaarroutes en in het bijzonder door de nieuwe Noordwaard. Hierover valt het volgende te zeggen.

Vooralsnog wil Staatsbosbeheer in het gebied geen vaarbewegingen hebben. Deze opvatting lijkt redelijk in tegenspraak met de opdracht aan Staatsbosbeheer zoals die in de Memorie van Toelichting is neergelegd. Een vaarroute die voor een groot deel de loop van het Gat van de Lijnoorden, het Boomgat en het Boerengat volgt en zo naar de rivier doorloopt, zou voor kano's zeker, maar ook voor motorboten een waardevolle aanvulling zijn op de te maken vaarbewegingen en -routes. Het haalt de druk van de sluizen af, het verspreidt de vaarders over een veel groter gebied en het verdunt op die manier de vaarverstoringen. Het planten van een opgaande begroeiing aan weerszijden van de waterkant voorkomt dat eventuele verstoringen verder reiken dan noodzakelijk is. Gelet op de omvang van de Noordwaard, is bij realisatie van deze voorziening verstoring van het evenwicht tussen enerzijds natuurwaarden en anderzijds de recreatie nauwelijks een serieus argument.

Voor de realisatie van dit traject zal zeker bij de 4 gemeentebesturen gelobbyd moeten worden en wellicht ook bij de provincies. Uit die hoek zal de politieke steun vandaan gehaald moeten worden.

Conclusie:

Het bestuur zal alles op alles zetten om de route door de Noordwaard voor elkaar te krijgen.

Daarnaast zal vanuit het bestuur ook de verbetering van de algehele infrastructuur op het water meer aandacht moeten krijgen, evenals het onderhoud. Informatie over knelpunten is zeer welkom. Ook de suggestie voor stilteroutes gaan wij uitwerken en aan de orde stellen.

Toelichting op de samenwerking en afstemming met andere watersportbelangen-vertegenwoordigers in de watersport:

Om ons als Federatie beter te kunnen profileren en in overleg meer gewicht in de schaal te kunnen leggen, is verbreding van onze positie door middel van samenwerking noodzakelijk. Om ons heen kijkend kunnen daarvoor twee kandidaten in aanmerking komen. Dat zijn: de Regio's Brabant of Delta-Noord van het Watersportverbond.

Om een juiste keuze tussen deze twee kandidaten te maken, is het goed om te weten dat met ingang van dit jaar met betrekking tot Staatsbosbeheer de behartiging van de belangen en de aansturing van de gehele Biesbosch overgaat van de provincie Noord-Brabant naar de provincie Zuid-Holland. Tevens is het secretariaat van het Parkschap in Dordrecht gevestigd en heeft het lijnen lopen naar Den Haag. Daarmee ligt vanuit bestuurlijk oogpunt gezien het zwaartepunt van de bestuurlijke aansturing van de Biesbosch als geheel volledig in Zuid-Holland.

Daarnaast hebben wij voor wat betreft de behandeling van de sluizen en overige waterwerken in ons gebied voornamelijk te maken met de vestiging van Rijkswaterstaat in Rotterdam. Tevens zijn wij van mening dat ons vaarwater en de problematiek die daarmee samenhangt, de invloed van de planning en uitvoering van werken in het Deltagebied als bijv. de 'Kier', meer van invloed zijn op ons vaarwater dan de waterproblematiek in de Regio Brabant.

Conclusie:

Het bovenstaande overziende en afwegende, ligt voor ons een samenwerking met de Regio Delta-Noord het meest voor de hand en heeft deze keuze onze voorkeur.

Daarnaast zal afhankelijk van de aan de orde zijnde problematiek ondersteuning en aanwending van invloed gevraagd worden aan Koninklijke Schippersvereniging Schuttevaer en de Koninklijke Nederlandse Vereniging van Motorboten (KNMC).

Tenslotte:

Het bestuur hoopt met deze nota de discussie over onze zorgen over de Biesbosch helder in beeld te hebben gebracht en daarin ook volledig te zijn geweest. De nota laat zien dat ons nog veel te wachten staat. Wij blijven ons best daarvoor doen, maar of wij alle onderwerpen tot een goed einde zullen kunnen brengen is in deze slangenkuil niet op voorhand te zeggen. Samenwerking met de Regio kan een stevige steun in de rug zijn met naar wij hopen als resultaat een uniek en prachtig vaargebied.
